

franske Piger. Resultatet er en Artikel i Januar Nummeret af „*The Temple Magazine*“ i hvilket hun vidner for Guder og Mænd, at Nutidens unge Piger er utaaelige; de har tabt det bedste, de ejede ved den nymodens fri Opdragelse. De har vundet i Styrke, men sat deres Elskværdighed til.

Mrs. Grand indrømmer naturligvis ikke, at dette er Følgen af Emancipationen. Ingen har kæmpet ivrigere for den end hun; men Forkæmperne for Kvindens Frigørelse er blevne gammeldags opdragne; det er i næste Generation vi maa se Frugten af den.

Sarah Grand siger om den unge Pige: „Stærk er hun, forsaavidt er hun en Forbedring af Fortidens unge Pige, og det er dejligt at se hende; men der er Grund til at være bekymret over hendes Fejl. Styrke er den fremherskende Egenskab hos den ny engelske Kvinde; det er som Naturen forberedte hende til at fostre Mænd, der vil hævde os som den herskende Race. Men netop nu synes hun at være i en uheldig Overgangstid.

Da jeg kom hjem til England efter at have været længe hjemmefra, blev jeg slaaet af hendes Mangel paa Ynde og Elskværdighed. Drengene var omtrent de samme, men Pigerne har mistet deres naturlige Blyhed i Væsenet. De overvurdere sig selv, tænke for meget paa sig selv, for lidt paa andre. Den unge Pige burde, til Gengæld for alt det, Samfundet giver hende, Opdragelse, legemlig Udvikling, Frihed, dog i det mindste søge at være elskværdig. Hun kan ikke lide ubehagelige Mennesker, og saa gør hun sig slet ingen Umage for at behage selv. Naar hun er i daarligt Humør, viser hun det. I Hjemmet er hun egenkærlig og ude kun elskværdig, naar det stikker hende. Hun har en slentrende Gang og løber paa Folk; hævder sig selv ved alle Lejligheder og har et vist indbildsk Udtryk, der siger: „Jeg er lige saa god som Du.“

Hun tager intet Hensyn til de Ældre, hvad der er meget uelskværdigt, og viser, at hun ingen Opdragelse har og ikke er ædelmodig. Alt hvad der gives hende, tager hun, som om det tilkom hende, og giver Intet til Gengæld.

Hun stræber ikke efter at tilegne sig den Elskværdighed, hvorved Kvinden kan gøre Livet saa meget lykkeligere og lettere for andre“.

Sarah Grand taler saa om den naturlige Ynde, Høflighed, Elskværdighed, Velopdragenhed, der karakteriserer de franske Kvinder fra Vaskerkonen og opefter, om deres Mangel paa Selvbevidsthed, deres Lyst til at behage, der giver deres Væsen den Lethed, Jævnhed, Finhed, som man